

A T-398/04. sz., Henkel KGaA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2006. január 17-én hozott ítélet ellen a Henkel KGaA által 2006. március 20-án benyújtott fellebbezés

(C-144/06. P. sz. ügy)

(2006/C 121/12)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Henkel KGaA (képviselő: C. Osterrieth ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-398/04. sz. ügyben⁽¹⁾ 2006. január 17-én hozott és 2006. január 23-án kézbesített ítéletét, valamint az OHIM második fellebbezési tanácsának 2004. augusztus 4-i, a 000941971 számú közösségi védjegybejelentésre vonatkozó határozatát (R771/1999-2. sz. ügy);
- a Bíróság az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztására a fellebbező az anyagi jogi normák megsértésére hivatkozik, amely a bejelentett védjegy megkülönböztető képessége követelményének mérlegelése során elkövetett jogi és ténybeli hibákban nyilvánul meg.

A fellebbező kijelenti, hogy a megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy a bejelentett védjegy – mosó- és mosogatógépekhez használatos tableta eredetijét élethűen ábrázoló, három színből álló ábrás védjegy – nem rendelkezik kellő megkülönböztető képességgel. Az Elsőfokú Bíróság e véleménye nem felel meg az Elsőfokú Bíróság aktuális ítélkezési gyakorlata által az ábrás védjegyek megkülönböztető képességének feltételeire kidolgozott kritériumoknak, továbbá nem veszi tekintetbe az érintett piac ténybeli helyzetét.

A fellebbező ellentmond az Elsőfokú Bíróság „általános tapasztalatának”, amely értelmében az kijelentette, hogy a szóban forgó áruk vásárlása során a fogyasztó figyelmi szintje nem jelentős és a vásárlóközönséget nagyrészt nem befolyásolja az áru megjelenítése. Épp ellenkezőleg, folytatja a fellebbező, a vásárlóközönség, amelynek az árut szánják, ugyancsak

megszokta, hogy közvetlenül és kizárólag a speciális és egyéni módon tervezett áruk megjelenéséből információt szerezzen a gyártóra vonatkozóan. Az említett piacon megszokottá vált, hogy a mosó- és mosogatógépekhez használatos tabletták megjelenítése közvetlenül eredetre utaló funkciót is betölt: valamennyi gyártó eltérő színeket alkalmaz saját áruinak más gyártók áruitól való megkülönböztetésére.

A megkülönböztető képesség vizsgálatához kizárólag annak megállapítására van szükség, hogy a bejelentett védjegy lehetővé teszi-e az áruk egy adott vállalkozástól származóként történő azonosítását, vagyis más gyártók áruitól való megkülönböztetését. Nem szükséges, hogy a védjegy egyéni és eredeti legyen, és a vizsgálatnak nem e jellemzőkön kell alapulnia. Mivel a fellebbező számos megjelenítő elemet alkalmazott, konkrétan: téglatest-formát, egyes rétegek egymásutánját, mind-ezekben elhelyezett ovális belsővel, három szabadon kombinált színben, elegendő különleges elemmel látta el ábrás védjegyét ahhoz, hogy az kellően jelentős megkülönböztető képességgel bírjon.

⁽¹⁾ HL C 74., 18. o.

A T-369/03. sz., Arizona Chemical BV, Eastman Belgium BVBA, Resinall Europe BVBA és Cray Valley Iberica SA kontra az Európai Közösségek Bizottsága (támogatja: Finnország) ügyben 2005. december 14-én hozott végzés ellen az Arizona Chemical BV, az Eastman Belgium BVBA, és a Cray Valley Iberica SA által 2006. március 17-én benyújtott fellebbezés

(C-150/06. P. sz. ügy)

(2006/C 121/13)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: az Arizona Chemical BV, az Eastman Belgium BVBA, és a Cray Valley Iberica SA (képviselők: K. Van Maldegem és C. Mereu ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, Finnország, a Resinall Europe BVBA

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők kérik, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a jelen fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;
- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-369/03. sz. ügyben 2005. december 14-én hozott végzését;
- nyilvánítsa a fellebbezők T-369/03. sz. ügyben előterjesztett kereseti kérelmeit elfogadhatónak;
- hozzon érdemi döntést, vagy másodlagosan, utalja az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé érdemi döntéshozatalra; és
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a jelen eljárásához kapcsolódó valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság végzését a következő okok miatt kell hatályon kívül helyezni:

- 1) Következetlen indokolás, és a joghatásokat keletkeztető, kötelező jogi aktus címzettje tekintetében az elfogadhatóság jogi tesztjének téves alkalmazása.

A fellebbezők álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság jogban tévedett, amikor értékelését nem arra a tényre alapozta, hogy a megtámadott határozat joghatásokat keletkeztető, kötelező jogi aktus, amely a fellebbezők jogi helyzetében egyértelműen változást okoz.

- 2) A 67/548/EGK irányelv értelmében a fellebbezők adatainak értékelésére alkalmazandó keretszabályok téves értelmezése.

A fellebbezők álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság jogban tévedett, amikor megállapította, hogy a fellebbezők adatainak értékelése, és az ezen adatok, mint a törlés alapjainak relevanciájára vonatkozó, végleges bizottsági határozat nem minősíthető megtámadható igazgatási eljárásnak.

- 3) A keretszabályoknak és a fellebbezők – a 67/548/EGK irányelv alapján ezekhez kapcsolódó – jogainak téves értelmezése.

A fellebbezők álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság jogban tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbezők nem jogosultak a keresetindításra, mivel általánosan alkalmazandó intézkedést kívánnak megtámadni.

- 4) A fellebbezők hatékony bírói védelemhez való jogának megsértése.

A fellebbezők álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság jogban tévedett, amikor megállapította, hogy a fellebbezők a megtámadott határozatot nemzeti szinten támadhatják meg.

- 5) Jogban való tévedés a fellebbezők keresettel érvényesített igénye elévülésének megállapítása vonatkozásában.

A fellebbezők álláspontja szerint a kártérítési keresettel érvényesített igény nem évült el, mivel a kártérítési keresettel érvényesített igény elévülésének kezdete legkorábban az 1999. évi, a törlést megtagadó bizottsági határozat, legkésőbb pedig a megtámadott határozat.

2006. március 23-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-155/06 sz. ügy)

(2006/C 121/14)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Patakia és D. Lawunmi, meghatalmazotti minőségben)

Alperes: Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

Kereseti kérelmek

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, mivel hiányoznak a radiológiai veszélyhelyzet vagy valamely múltbeli tevékenység utóhatásaiból eredő tartós sugárterhelés esetén megfelelő beavatkozást biztosító intézkedések, elmulasztotta a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 96/29/Euratom tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ 53. cikkéből eredő kötelezettségei teljesítéséhez szükséges valamennyi végleges rendelkezés meghozatalát.